

Károly király trónbeszéde a reichsrat megnyitásán.

Bécs, május 31. Károly király, mint Ausztria császára ma első ízben hívta meg a Burgba a reichsrat mindkét házát, hogy előttük felolvassa a trónbeszédét. Olyan történelmi pillanat volt ez, amikor a birodalomnak falai körül a hatalmas világháborúnak a hullámai csapódnak anélkül azonban, hogy a birodalmat meg tudnák ingatni. A legtöbb képviselőn és az urakháza tagjain is meglátszott, hogy tudatában vannak e pillanat fontosságának, amely nagy jelentőséggel bír az egész birodalom jövőkéjének kialakulására.

Tíz órakor a nagy ceremóniaterem két oldalán felállított tribünök lassanként megteltek magasrangú tisztviselőkkel és a reichsrat mindkét házának tagjaival. Pontban 11 órakor jelezte a főszertartásmester a király érkezését. Károly király a trónusra lépett és elmondotta trónbeszédét.

A trónbeszéd mindenekelőtt megemlékezett I. Ferenc József haláláról. Aztán kifejtette, hogy a császár összehívta a képviselőházat, hogy a képviselők gyakorolhassák alkotmányos munkájukat. A munka megkezdésekor szívből üdvözlö a képviselőket. Ünnepelesen megerősítette a trónbeszéd azt a megmásíthatatlan akaratát, hogy uralkodó jogait mindig az igazi alkotmányosság szellemében gyakorolja és hogy az állam alaptörvényeiben biztosított szabadságokat csorbitatlanul megtartja.

Kifejtette még a trónbeszéd a császárnak azt az elhatározását, hogy az alkotmányra a fogadalmat abban a remélhető közeli időben fogja letenni, amikor az új, erős és boldog Ausztria alapjait az eljövendő nemzedékek részére befelé és kifelé szilárdan megépítheti.

— Népeimnek — mondja a császári trónbeszéd — mindenkor igaz, szerető, lelkiismeretes uralkodója akarok lenni, az alkotmányos érületnek megfelelően.

A trónbeszéd ezután rátért arra, hogy a mi hatalmi csoportunk nem kereste a

világháborúnak ezt a véres erőpróbáját. A mi hatalmi csoportunk nyíltan és félreérthetetlen módon már többször kinyilvánította békés hajlandóságát.

Oroszországról így emlékezett meg a trónbeszéd:

— A nagy keleti szomszéd nép, amelyhez egykor régi barátság kötött bennünket, lassu eszméléssel igazi céljainak és földadatainak tudatára ébredt és a sötét gondolatokon keresztül keresi az utat, amelyen jövőjét megmentheti, még mielőtt az értelem nélkül való háborus politika elnyelné. Reméljük az emberiség érdekében, hogy a belső átalakulásnak ez a folyamata kifelé törekvő erőteljes akarattá fejlődik és hogy a közszellemnek ez a megtisztulása a többi országot is megszállja. Hatalmi csoportunk hajlandó most és a jövőben is mindenkivel szemben abbahagyni a harcot, aki legdrágább javaink veszélyeztetéséről lemond. Aki pedig ezután barátságosabb és emberibb viszonyt keres velünk, az a mi részünkről bizonyára készséges és engedékenységtől áthatott viszonyra talál. Egyelőre azonban nem fog megbénulni harci akaratunk és nem csorbul meg kardunk.

Károly király ezután a trónbeszédben sajnálatát fejezi ki az egyre növekvő áldozatok fölött, amelyeket a háboru hosszú tartama a néptől követel.

— Sajnálom — mondja a trónbeszéd — vitéz katonáim vérért, derék polgárain nélkülözéseit.

Majd Ausztria háboru utáni földadataival foglalkozott a trónbeszéd. Rámutatott arra, hogy Ausztria a háboru pénzügyi követeléseit teljesíteni tudta. Hivatkozott a hadikölcsönök sikerére. Dolgozni kell a pénzügyi egyensúly helyreállításán. Az államháztartás vezetését normális, törvényes alapra kell majd helyezni. A háboru utáni első feladatok egyike az elesettek hátramaradottairól és a munkaképtelenekké válta-król való gondoskodás. Azonkívül népjóléti politikát kell követni.

Proklamálja egyúttal a hadsereg azt a jelszót, hogy aki békét akar, annak készülnie kell a háborura. Másodszor: figyelmeztet a hadsereg arra, hogy az orosz hadsereg sokkal súlyosabb körülmények között harcol, mint a szövetséges államok hadseregei és az orosz katona kénytelen az ellenséges golyók záporában szinte védte-
**nül, pusztá kézzel áttörni a drótsövénye-
ken,** míg a szövetségesek csapatainak ezt a munkáját a éüzérség készíti elő.

A hadsereg kijelenti, hogy az orosz frontot municióval és minden egyéb szükséges hadiszerrel olyan mértékben el kell látni, amint azt a fenti jelszó követeli. Végül bizalmát fejezi ki a hadsereg a **munkások és katonák tanácsa és az ideiglenes kormányzat** iránt.

Szeged tavaszi piacán.

(Saját tudósítónktól.) Drágaságról beszélni fölösleges ma már. Élelmiszer van valamennyi, csak megfelelő tőke legyen hozzá, mindenki tudja ebben a tejfel-mézzel folyó és uzorásokkal teli magyar Kánaánban. De a külszin mégis csak az, hogy semmi élelmiszer sines s miután akadnak tapasztalatlan emberek, akik szeretnek a külszin után indulni, a derék termelők ezt is csak maguk hasznára igyekeznek fordítani. Mert vannak, akik elhiszik, hogy tényleg nincs élelmiszer, vannak „önfeláldozó” és „áldozatkész” termelők is, akik friss terményekkel szaporítják a különben gyatra piacot. (A vásárlások ma már nagyjából részben nem a piacon, de suba alatt történnek, tekintettel a gyakori rekvirálásra és ármakszimálásokra.)

Háziasszonyi körökből kaptuk a panaszt, hogy az új terményfélék lehetetlenül megre-
drága áron kerülnek forgalomba és ugyszól-
ván minden fantáziát megszégyenítő gyors-
sággal emelkednek egyre feljebb. Kimentünk az utolsó májusi piacra, hogy magunk győ-
ződjünk meg róla: tényleg ennyire lehetet-
len-e a piaci állapot Szegeden?

A szokásos piaci leírások helyett szabad-
jon egyszerűen csak a pusztá tényeket regisz-
trálnunk:

Egy helyen zöld borsót árulnak. Friss
termés; örömmel érdeklődünk az ára után.
Önagysága fagyos nyugalommal felel:

— Egy liter *nyolc korona*.

A másik zöld-borsós asszony már *tíz s a*
harmadik *tizenkét koronáról* beszél. De me-
gyünk tovább, most már mi is fagyos nyu-
galommal. Új krumpli. Egy fél liter: *egy ko-
rona*. Egy kiesikét beleszédülünk, de csak le-
győzzük magunkat. Dió. Fél kilogramm *6—8*
korona.

Most szárnyasok következnek. 2—3 na-
pos csirkék: még csipogni is alig tudnak. Egy
pár: *8—10 korona*. A rántani való, makszi-
mum másfél hónapos csirkék párja *20—22 ko-
rona*. Kis libák következnek: alig egy pár na-
posak. Páronként *8—10 korona*.

Tovább nem mentünk: nem birtuk. Csak
fél füllel hallottuk, — menekülés közben —
hogy a tojás darabonként *38—40 fillér*, a tej
literje fél kiló cukor vagy egy korona.

Hogy mi ez, jámbor polgártárs, aki na-
ponként három-négy koronáért és egy korona
drágasági pótlékért körmölsz a különféle iro-

Az orosz hadsereg nem indít nagyobb offenzívát.

Kopenhága, május 31. Az orosz főhadi-
szálláson a minap igen fontos haditanács
volt Kerenszki elnöklete alatt. A tanácsko-
záson megállapították egy új orosz hadse-
regszervezet alapjait. Kerenszki nagyobb
beszédet mondott, melyben kifejtette, hogy
a katonai szolgálati időt **le fogják szállítani**,
de csak a háboru befejezése után. A kor-
mány azt tervezi, hogy az orosz hadsere-
get néphadsereggé alakítja át, melynek
egyetlen feladata az orosz föld és az orosz
szabadság védelme lesz és sohasem fog oly
tervek szolgálatába szegődni, amelyek ide-
gen államok területi épsége ellen irányul-
nak, vagy idegen hódítási vágyak érvénye-
sülését elősegítik.

Ezután megvitaták azt a kérdést, aján-
latos-e az orosz hadseregnek offenzív ak-
cióba kezdeni. Néhány hadseregarancsnok
az offenzíva mellett nyilatkozott, a katonai
bizottságok képviselői azonban **erélyesen**

tiltakoztak ez ellen. Az orosz hadsereg fog
ugyan kisebb-nagyobb vállalkozásokba kez-
deni, hogy szövetségeseknek megmutassa
az orosz csapatok jószándékát, **de nagyobb
akcióra számítani nem lehet.** A haditanács
végül átalakította a vezérkart és négy tá-
bornokot nyugdíjba küldött.

Az orosz front küldöttei a háboru befejezését kívánják.

Stockholm, május 31. A front kiküldöt-
teinek pétervári kongresszusán a háboru
folytatása kérdésében egyhanguan a követ-
kező határozatot fogadták el:

A lövészárkokban küzdő hadsereg elő-
ször is kijelenti, hogy meg kell tenni min-
den intézkedést arra, hogy **oly sürgősen, a
mint csak lehetséges, vége legyen a vér-
fürdőnek** és annexió és hadikárpótlás nél-
kül való béke köttessék, minden nemzet
önrendelkezési joga elismerésének alapján.